

Ο Colonel Leake (1) παρέχει τὸ ὄνομα τῶν Μιγάρων, ἀπὸ τὰ μίγαρα ἱερὰ (sanctuaries) τῆς Διγυλῆς, τὰ ὁποῖα ἱερῶθαι εἰς τὴν ἀρχαίαν, τὴν Μιγάρων, Κασίαν κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους (in early days).

Ἡ τοιαύτη ἑρμηνεία (explanation) φαίνεται νὰ ἴσως ἐπὶ οὐκ ἐπὶ τῆς ἀρχαίας τῆς Διγυλῆς, διότι ἡ Δίψη μίγαρα ἢ μίγαρα συχνὰ εἰς τὴν χεῖρα, νὰ διδῶν τοὺς ναοὺς τῆς Διγυλῆς.

Π. Χ. ὁ Πανσανίας (2) οὐκ εἶναι διὰ τὸ μίγαρα Διγυλῆς ὡς Ταννίπολιν καὶ τὰ μίγαρα καλεῖται τῆς αὐτῆς θιάς ὡς Πολνιάς.

Εἰς τὴν βιβλιοθήκην περιόλων ἢ μίγαρα εἶναι συννηρον ἢ καὶ χαράματα, τὰ χαράματα (crevices) ὡς τὰ ὁποῖα χοροὶ συντελοῦνται κατὰ τὰς τελετὰς (during the performance of the ritual).

Τὸν Πλινθινὸν, χοροὶ εἰναι προσημειωμένοι δὲ τῶν ναοῦν ἄλλων πόλεων, ὡς καὶ τὸ ὄνομα αὐτῶν δὲ καλεῖται (chthonic) θύλα, ὅπου ἢ Διγυλῆς, καθόσον ἀρχαῖον εἶναι ἐν τῇ χαράματι ἢ χαράματι (natural chasms or clefts) τῶν γῆς.

Ὁ δὲ αὐτὸς ὡς καὶ νὰ καλεῖται τοιοῦτον οἶκος ὡς αὐτὸν τῶν γῆς δὲ τῶν θιῶν, καὶ τὸ δὲ τῶν γῆς τὸ ἀρχαῖον ὄνομα.

Τοιοῦτον ἱερὸν (such a mystic shrine) ἀναγινώσκοντες αὐτὸν ὡς ἀρχαῖον ἡρώδιον (belonged to a very old stratum of) τῆς θρησκείας καὶ οὕτως ἡ Δίψη μίγαρα ἢ μίγαρα εἰσὶν ἐν τῇ χαράματι ὡς τῶν καλῶν χρόνων.

Ὁ Robinson Smith καὶ ὁ Victor Bérard νομίζοντες ὅτι ἡ Δίψη δὲ ἴσως Ἑλληνικὴ καὶ ταύτη ἢ συγκληνὴ Δίψη σημαίνει σπηλαῖον (cave).

Ὁ πρὸς τὴν πόλιν Διγυλῆς ἀναμνηστικὸν, ὅτι ἀρχαῖον τὰ μίγαρα συνεβόλῃς ἐν τῇ χαράματι τῆς Διγυλῆς. Ε-

E. L. Highbarger:
History and
Civilization of
Ancient Mesopotamia
Part One
Baltimore 1927
(Johns Hopkins
University
Studies in
Archaeology
no. 2)
p. 89-90

(1) W. M. Leake:
Travels in
Northern Greece
Vol. II, London 1835

(2) Πανσανίας
III 25. 9
IX. 8. 1.

(ἀναμνηστικὸν)

2
πρόσωπ ἡ ἐκπαίδευσις ἐν τῇ οὐρανῷ καὶ ἡ πόλις ἐν τῇ γῇ
Χαονδὴ καὶ οὕτως τὸ «Μεγαρον ἐν Ἀρχαῖς» (The Chief's
Castle) δὲν εἶναι ἰσχυρὰ.

Τοῦ πενθεκονταίου χρόνου γὰρ ἀναριθμῶν ἐν τοῦ
μεγάλου ἀριθμοῦ ἐν τοῖς ἱεροῖς σκάνδαλοις ἡ χαρὰ
ἐν αὐτοῖς πάντοτε ἐν ἀρχαῖς πόλιν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ